

2) w zakresie pozostałych prac — według cen uzgodnionych ze zleceniodawcą na podstawie kalkulacji wstępnej kosztów własnego bez doliczania zysku.

2. Jeżeli faktyczny koszt pracy jest niższy od ceny uzgodnionej ze zleceniodawcą lub jest od niej wyższy nie więcej niż o 5%, podstawą rozliczenia jest faktyczny koszt pracy.

3. Jeżeli faktyczny koszt pracy jest wyższy od ceny uzgodnionej ze zleceniodawcą o więcej niż 5%, koszt ten może być podstawą rozliczenia za zgodą jednostki nadrzędnej zleceniodawcy.

§ 13. 1. Instytut rozlicza się ze zleceniodawcą za wykonane prace na podstawie faktury.

2. Przy wykonywaniu długoterminowych prac instytut może wystawiać fakturę za wykonanie określonego etapu pracy.

§ 14. 1. Dla bieżącego finansowania działalności instytut jest wyposażony we własne środki obrotowe w granicach normatywu tych środków.

2. Instytut może zaciągać kredyty bankowe.

§ 15. 1. Instytut tworzy fundusz inwestycyjno-remontowy, przeznaczony na finansowanie inwestycji polegających na zakupach gotowych dóbr inwestycyjnych i drobnych robotach budowlano-montażowych, dokonywanych w granicach określonych narodowym planem gospodarczym oraz na finansowanie kapitalnych remontów. Pozostałe nakłady w zakresie budownictwa inwestycyjnego pokrywane są z dotacji budżetowej. Za drobne roboty budowlano-montażowe uważa się nakłady do 200.000 zł wartości kosztorysowej.

2. Fundusz inwestycyjno-remontowy tworzy się z określonej przez Ministra Finansów części odpisów amortyzacyjnych, nadwyżki finansowej (§ 16), wpływów pochodzących z likwidacji środków trwałych oraz z innych źródeł, określonych odrębnymi przepisami. W uzasadnionych przypadkach fundusz może być zasilony dotacją z budżetu.

3. Nie podlegającą odprowadzeniu na fundusz inwestycyjno-remontowy część amortyzacji przekazuje się do właściwego budżetu.

§ 16. 1. Nadwyżkę finansową z działalności podstawowej instytutu w wysokości do 5% całości kosztów bieżących przelewa się na fundusz inwestycyjno-remontowy (§ 15); przelew następuje po zatwierdzeniu bilansu instytutu.

2. Pozostała część nadwyżki finansowej podlega wpłacie na fundusz postępu techniczno-ekonomicznego jednostki nadrzędnej, jeżeli jest ona dysponentem funduszu, a w pozostałych przypadkach — na dochód właściwego budżetu.

Rozdział 4.

Przepisy wspólne i końcowe.

§ 17. 1. Minister (kierownik urzędu centralnego) zatwierdza zbiorcze plany finansowe instytutów będących zakładami budżetowymi i działających według zasad rozrachunku gospodarczego zgodnie ze wskaźnikami narodowego planu gospodarczego oraz z kwotami dochodów i wydatków budżetu.

2. Na podstawie zatwierdzonych planów zbiorczych (ust. 1) jednostka nadrzędna zatwierdza jednostkowe plany finansowe instytutów.

§ 18. 1. Nie uważa się za inwestycje zakupów aparatury, narzędzi, urządzeń oraz innych nakładów związanych bezpośrednio z wykonaniem konkretnej pracy badawczej. Jeżeli praca stanowi wykonanie zamówienia, nakłady te dokonywane są za zgodą zamawiającego i na jego rachunek, w pozostałych przypadkach — za zgodą jednostki nadrzędnej.

2. Właściwi ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów ustalają, jakie rodzaje aparatury, narzędzi i urządzeń należy uważać za związane bezpośrednio z wykonywaniem konkretnych prac badawczych.

§ 19. 1. Minister Finansów w porozumieniu z Komitetem Nauki i Techniki określa szczegółowe zasady gospodarki finansowej instytutów, a zwłaszcza opracowywania i zatwierdzania planów finansowych instytutów działających według zasad rozrachunku gospodarczego oraz uproszczonego sporządzania kalkulacji wstępnej i rozliczania kosztów prac.

2. Zasady tworzenia funduszu statutowego, normowania środków obrotowych oraz księgowości instytutów określa Minister Finansów.

§ 20. Ceny za prace i usługi typowe wchodzące w zakres działalności instytutów ustala się według zasad określonych przez Prezesa Państwowej Komisji Cen.

§ 21. Uprawnienia ministrów (kierowników urzędów centralnych), określone w § 3 ust. 1, § 5 ust. 3, § 6 ust. 2 i § 17 ust. 1, przysługują prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw), których nadzorowi instytuty zostały poddane.

§ 22. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Finansów i innym zainteresowanym ministrom.

§ 23. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

276

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 października 1963 r.

w sprawie rozciągnięcia przepisów dekretu o zobowiązaniach podatkowych na należności Państwowego Funduszu Ziemi, ustalenia terminów płatności niektórych należności oraz właściwości organów finansowych w zakresie ulg w spłacie i umarzania tych należności.

Na podstawie art. 12 ust. 3, art. 13 ust. 4, art. 26 ust. 2, art. 35 ust. 4 i art. 36 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61, z 1960 r. Nr 51, poz. 300 i z 1961 r. Nr 33, poz. 166) oraz art. 7 ustawy z dnia

2 grudnia 1958 r. o ubezpieczeniach majątkowych i osobowych (Dz. U. Nr 72, poz. 357) zarządza się, co następuje:

§ 1. W gromadach powiatów: bystrzyckiego, łąpskiego, malborskiego, mogileńskiego, oleśnickiego i śremskiego prze-

pisy dekretu z dnia 26 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452 z późniejszymi zmianami) rozciąga się na należności Państwowego Funduszu Ziemi, z tym że do tych należności nie mają zastosowania przepisy dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60).

§ 2. 1. W gromadach powiatów wymienionych w § 1 podatek gruntowy łącznie z opłatą leśną, składki na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe, należności funduszu gromadzkiego i Państwowego Funduszu Ziemi oraz opłata elektryfikacyjna płatne są w czterech równych ratach: I rata — do dnia 15 lutego, II rata — do dnia 15 maja, III rata — do dnia 15 września i IV rata — do dnia 1 listopada każdego roku.

2. Jeżeli obowiązek uiszczenia w danym roku dotyczy tylko:

- 1) należności z tytułu składek na rzecz Państwowego Zakładu Ubezpieczeń za obowiązkowe ubezpieczenia majątkowe lub
- 2) należności z tytułu funduszu gromadzkiego albo
- 3) obu należności wymienionych w pkt 1 i 2, gdy łączna ich suma nie przekracza 50 zł,

należności te płatne są w całości jednorazowo w terminie do dnia 15 lutego.

§ 3. W gromadach powiatów: chelmskiego, gliwickiego, nowodworskiego, lidzbarskiego i sulechowskiego podatek gruntowy łącznie z opłatą leśną, należności funduszu gromadzkiego i opłata elektryfikacyjna płatne są w czterech równych ratach: I rata — do dnia 15 lutego, II rata — do dnia 15 maja, III rata — do dnia 15 września i IV rata — do dnia 1 listopada każdego roku.

§ 4. 1. Biura gromadzkich rad narodowych w powiatach wymienionych w § 1 są uprawnione do odraczania terminów płatności rat z tytułu łącznej sumy należności określonych w § 2 ust. 1 na okres do 3 miesięcy. Decyzje o odroczeniu podejmuje biura gromadzkich rad narodowych na podstawie uchwał prezydiów tych rad. Decyzje te mogą być podejmowane w zasadzie tylko w okresie przed upływem terminu płatności raty podlegającej odroczeniu. Po upływie tego terminu odroczenie płatności raty może nastąpić tylko w razie zajścia nadzwyczajnych okoliczności uzasadniających przyznanie takiej ulgi, jak np. klęska żywiołowa, śmierć w rodzinie zobowiązanego, obłożna choroba itp.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do biur gromadzkich rad narodowych w powiatach wymienionych w § 3 w odniesieniu do terminów płatności rat z tytułu łącznej sumy należności określonych w tym paragrafie.

§ 5. 1. Biura gromadzkich rad narodowych w powiatach wymienionych w § 1 są uprawnione do rozkładania w uzasadnionych przypadkach na raty łącznej sumy należności określonych w § 2 ust. 1 na okres do 6 miesięcy, jeżeli kwota należności nie przekracza 3.000 zł. Decyzje o rozkładaniu na raty podejmuje biura gromadzkich rad narodowych na podstawie uchwał prezydiów tych rad narodowych.

2. Przepisy ust. 1 stosuje się odpowiednio do biur gromadzkich rad narodowych w powiatach wymienionych w § 3 w odniesieniu do łącznej sumy należności określonych w tym paragrafie.

§ 6. Biura gromadzkich rad narodowych w powiatach wymienionych w § 1 i w § 3 są uprawnione do umarzania łącznej sumy należności określonych w § 2 ust. 1 i w § 3 do kwoty 500 zł, a jeżeli roczny wymiar należności z tytułu funduszu gromadzkiego dla danego zobowiązanego przekracza kwotę 500 zł — do kwoty wymiaru należności z tytułu funduszu gromadzkiego. Decyzje o umorzeniu podejmuje biura gromadzkich rad narodowych na podstawie uchwał prezydiów tych rad.

§ 7. Organy finansowe prezydiów powiatowych i wojewódzkich rad narodowych są uprawnione do odraczania i rozkładania na raty oraz umarzania należności z tytułu łącznej sumy należności, o których mowa w § 2 ust. 1 i w § 3, w granicach określonych dla zobowiązań podatkowych w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 25 kwietnia 1962 r. w sprawie właściwości organów finansowych w zakresie udzielania ulg w spłacie i umarzania zobowiązań podatkowych oraz w sprawie rozciągnięcia przepisów dekretu o zobowiązaniach podatkowych na należności z tytułu różnic budżetowych, wpłat z zysku oraz nadwyżek środków obrotowych (Dz. U. Nr 27, poz. 128).

§ 8. Dodatek za zwłokę od istniejących w dniu 1 stycznia 1964 r. zaległości z tytułu należności określonych w § 2 ust. 1 lub w § 3 pobiera się w następującej wysokości:

- 1) 10%, jeżeli zaległość zostanie uiszczona do dnia 31 stycznia 1964 r.,
- 2) 15%, jeżeli zaległość zostanie uiszczona do dnia 28 lutego 1964 r.,
- 3) 20%, jeżeli zaległość zostanie uiszczona po dniu 28 lutego 1964 r.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1964 r.

Minister Finansów: J. Albrecht

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Opłata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł

Opłata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45,— zł, półrocznie 27,— zł.

Prenumeratę można zgłaszać tylko na okres roczny (od I.I) lub na okres półroczny (od I.I i od I.VII). Opłata powinna być uiszczona co najmniej na miesiąc przed okresem prenumeraty, a więc za okres roczny lub za I półrocze — do dnia 30 listopada, za II półrocze — do dnia 31 maja. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem. Jednostki na rozrachunku gospodarczym i inni abonenci powinni dokonać wpłat za prenumeratę na konto Narodowego Banku Polskiego, Oddział IV Miejski, Warszawa, nr 1528-91-903, cz. 3, dz. 7, rozdz. 3. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka”, Warszawa, ul. Tamka 3.